

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica grada Vukovara 70

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud TS Zagreb, SS u KarlovcuPoslovni broj spisa St-1777/2026**FINANCIJSKA AGENCIJA**
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU DOKUMENTACIJE
Z A G R E B 1**30-07-2026**PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ:

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU**PODACI O VJEROVNIKU:**

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

Husein SelimagićOIB 12924072961

Adresa / sjedište

Nainska 26c, Zagreb**PODACI O DUŽNIKU:**

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

Red Iris Resolution d.o.o.OIB 07073891287

Adresa / sjedište

Radnička cesta 80, Zagreb**PODACI O TRAŽBINI:**

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Presuda i rješenje OGS u Zagrebu, posl.br. P-2626/2023 od 07.07.2026. te odredbe ZTDIznos dospjele tražbine 3453,91 (EUR)Glavnica (681,79+1.879,63) = 2.561,42 (EUR)Kamate 892,49 (EUR)

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka

(EUR)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Presuda i rješenje OGS u Zagrebu, posl.br. P-2626/2023 od 07.07.2026. te odredbe ZTDVjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA ☐ NE ☒ za iznos _____ (EUR)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (EUR)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje

ODRIČEM ☒ NE ODRIČEM ☐

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

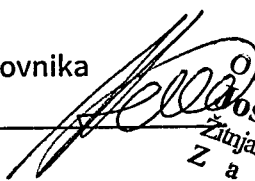
Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

Mjesto i datum

Zagreb, 25.07.2026. godine

Potpis vjerovnika



ODVJETNIK
Josip Letica
Žitnjak Bogdani 66,
Z a g r e b

PUNOMOĆ

Kojom se ovlašćuje:

ODVJETNIK
JOSIP LETICA
Žitnjak Bogdani 66
10 000 ZAGREB

ODVJETNIK
Josip Letica
Žitnjak Bogdani 66,
Z a g r e b

da me (nas) zastupa u građanskom, parničnom, izvanparničnom, ovršnom, zemljišnoknjižnom postupku, kaznenom postupku, postupku pred trgovačkim sudom, u postupku pred tijelima državne uprave ili lokalne samouprave koji se vodi

pod poslovnim brojem ST - 1777/2026

pred FINA / TRGOVAČKI SUD U ZAGREB, SS
KARLOVAČ

na tužbu(prijedlog, optužnicu) HUSEIN SELMAGIĆ

protiv RED IRIS RESOLUTION d.o.o.

radi prijave tražbine i zastupanja u
predstečajnom postupku

Ovlašćujem(o) ga, da me (nas) zastupaju u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda kao i kod svih drugih državnih tijela, te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) prava i na zakonu osnovanih interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva.

Pristajem(o) da ga zamjenjuje odvjetnički vježbenik u odvjetničkom uredu.

Za slučaj spora glede nagrade pristajem(o) na nadležnost stvarno nadležnog suda u Zagrebu.

U Zagrebu, dana 24. 07. 2026. g.

IZDAVATELJ PUNOMOĆI:

SELMAGIĆ HUSEIN



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-2626/2023-48

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivanu Bešliću u pravnoj stvari tužitelja Huseina Selimagića, Zagreb, Nadinska 26c, OIB: 12924072961, kojeg zastupa punomoćnik Josip Letica, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Blue Iris Resolution d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 80, OIB: 87064273078, kojeg zastupa punomoćnik Jerko Grgić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Mamić, Grgić, Vinter u Zagrebu, radi utvrđenja i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 9. lipnja 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, 7. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetan dio odredbe članka 2.1.2. Ugovora o financijskom leasingu motornog vozila HR/0174259-B od 2. lipnja 2006. sklopljenog između tužitelja i tuženika, u dijelu u kojem je iskazana u valuti švicarski franak (CHF), a koja glasi: "...285,81 CHF (slovima: dvjestoosamdesetpet i 81/100 ŠVICARSKI FRANAK) protuvrijednost u kunama po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja, " te je ništetan i dio odredbe članka 2.3.. Ugovora o operativnom leasingu motornog vozila HR/0174259-B od 2. lipnja 2006. sklopljenog između tužitelja i tuženika, i to u dijelu koji glasi: "...preračunavaju se u hrvatske kune po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja..."

II. Nalaže se tuženiku u roku 15 dana isplatiti tužitelju iznos od 681,79 EUR, zajedno sa zateznim kamatama koje teku na iznose:

0,05 EUR od 5.9.2006.
0,16 EUR od 2.10.2006.
4,69 EUR od 7.11.2008.
9,79 EUR od 12.1.2009.
13,18 EUR od 14.2.2009.
7,90 EUR od 14.3.2009.
9,15 EUR od 17.4.2009.
9,19 EUR od 19.5.2009.
5,21 EUR od 27.6.2009.
7,49 EUR od 22.7.2009.

8,16 EUR od 4.9.2009.
6,18 EUR od 2.10.2009.
5,44 EUR od 26.10.2009.
6,76 EUR od 16.12.2009.
7,83 EUR od 18.12.2009.
12,54 EUR od 1.3.2010.
12,56 EUR od 8.3.2010.
12,56 EUR od 8.3.2010.
15,99 EUR od 20.4.2010.
18,79 EUR od 4.6.2010.
28,15 EUR od 7.7.2010.
23,57 EUR od 6.8.2010.
36,33 EUR od 28.8.2010.
36,33 EUR od 28.8.2010.
32,19 EUR od 1.10.2010.
31,24 EUR od 9.11.2010.
44,10 EUR od 16.12.2010.
44,03 EUR od 14.1.2011.
43,85 EUR od 28.2.2011.
37,95 EUR od 6.4.2011.
36,95 EUR od 12.4.2011.
55,57 EUR od 8.6.2011.
57,91 EUR od 14.6.2011.

do isplate, s time da zatezne kamate od dospijeća do 31.prosinca 2007. teku po stopi određenoj člankom 1. Uredbe o visini stope zakonske zatezne kamate, a od 1.siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31.prosinca 2022., po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje HNB prema čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a, a od 1. siječnja 2023. pa do 29.prosinca 2023. po stopi koja se dobije uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.prosinca 2023. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III. Utvrđuje se da ne postoji potraživanje tuženika istaknuto radi prebijanja u iznosu od 138,61 eura s pripadajućim zateznim kamatama na pojedinačne mjesečne iznose.

r i j e š i o j e :

I. Utvrđuje se da je tužitelj podneskom od 8. studenoga 2024. djelomično povukao tužbu u odnosu na zahtjev za isplatu iznosa od 10,21 eura s pripadajućim zateznim kamatama.

II. Nalaže se tuženiku u roku 15 dana naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 1.879,63 eura sa zateznim kamatama koje teku od 7. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je 2. lipnja 2006. s tuženikom (tada Hypo leasing Kroatien d.o.o.) sklopio Ugovor o financijskom leasingu motornog vozila HR/0174259-B, temeljem kojeg je tuženik odobrio tužitelju korištenje financijskog leasinga za vozilo OPEL ASTRA, u trajanju od 60 mjeseci, s iznosom leasing najamnine mjesečno od 285,81 CHF. Tužitelj podnosi ovu tužbu iz razloga što smatra da su predmetnim ugovorom o leasingu povrijeđena njegova prava kao potrošača, na način da je tuženik koristio nedopuštene i nepoštene ugovorne odredbe, i to prvenstveno odredbu koja se odnosi na ugovorenu valutu uz koju je vezano financiranje i plaćanje najmnina - švicarski franak, te smatra da je cjelokupno ponašanje tuženika prilikom potpisivanja predmetnog ugovora i trajanja ugovornog odnosa predstavljalo zavaravajuću poslovnu praksu. Smatra da se na sporni pravni posao primjenjuje Zakon o zaštiti potrošača (2003) koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja ugovora. Konkretno, tužitelj se poziva na odredbe čl. 81-87. ZZP koje određuju pojmove nepoštenih odredbi u potrošačkim ugovorima. Dakle, tužitelj u trenutku sklapanja spornog ugovora, a zbog propusta tuženika da postupi u skladu sa svojim zakonskim obvezama, nije raspolagao sa svim informacijama koje su bile potrebne kako bi donio razboritu i informiranu odluku. Stoga tužitelj smatra ništetnim odredbe ugovora o valutnoj klauzuli u CHF te svojim konačno preciziranim tužbenim zahtjevom predlaže da sud naloži tuženiku isplatu preplaćenog iznosa razlike u valutnom tečaju u ukupnom iznosu kao u izreci, sve sa zateznim kamatama koje na mjesečne iznose preplaćenih iznosa teku od dana uplata pojedinih anuiteta, sve to uz naknadu parničnog troška.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, kao i sve navode iz tužbe na kojima tužitelj temelji postavljeni tužbeni zahtjev. Ističe kako nije točno da su odredbe o valutnoj klauzuli predmetnog ugovora o leasingu nepoštene i ništetne, te osporava da bi tuženik na bilo koji način postupio protivno odredbama Zakona o zaštiti potrošača (N.N. 96/2003; u daljnjem tekstu: ZZP) i odredbama Zakona o obveznim odnosima. S tim u vezi, tuženik ističe kako isti kao leasing društvo u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o leasingu pa sve do 2014. godine nije bio zakonski obavezan biti upoznat s valutnim rizicima niti imati sustav upravljanja valutnim rizikom, a slijedom čega nije niti bio dužan o takvim rizicima posebno upozoravati svoje klijente obzirom da je riječ o rizicima o kojima nije bio, niti mogao biti upoznat, a iz čega je razvidno kako isti nije postupao suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Niti jednoj od ugovornih strana u vrijeme pregovaranja i u trenutku sklapanja ugovora o leasingu nije bilo poznato na koji način će se kretati tečaj hrvatske kune prema CHF, no ono što je nesporno bilo poznato objema ugovornim stranama je da se ne radi o fiksiранom tečaju i da bi do

određenih promjena ipak moglo doći, a osobito imajući u vidu ugovoreno trajanje otplate. Nastavno svemu iznesenom, tuženik osporava i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, ističe prigovor zastare te predlaže tužbeni zahtjev odbiti u cijelosti odbiti uz naknadu parničnog troška sa zateznim kamatama.

3.1. Tužitelj je podneskom od 8. studenoga 2024. povukao dio tužbenog zahtjeva kojim potražuje isplatu s osnove ništetne odredbe o valutnoj klauzuli. To se smatra djelomičnim povlačenjem tužbe s obzirom na to da je u tužbi zahtijevao isplatu iznosa od 692,66 EUR s pripadajućim zateznim kamatama (tako i VSRH na sjednici Građanskog odjela održanoj 26. travnja 2021., broj Su-IV-16/2021-8). Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom iz gore navedenog podneska tužitelj je kondemnatorni zahtjev uskladio s nalazom i mišljenjem vještaka te predložio da sud naloži tuženiku isplatiti mu iznos 681,79 EUR sa zateznim kamatama koje na pojedine iznose teku kako je to naznačeno u petitu (listovi 80-82 spisa).

3.2. Tuženik je u podnesku od 29. studenoga 2024. naveo da se ne protivi djelomičnom povlačenju tužbe, ali da potražuje naknadu razmjernog parničnog troška prema razmjernom dijelu uspjeha u parnici.

4.1. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Ugovor o financijskom leasingu vozila HR/0174259-B (list 10-15), otplatni plan (list 16-28), nalaz i mišljenje vještaka Centar za financijska vještačenja d.o.o., Petre Blašković (list 69-75 i 112) i iskaz tužitelja (list 87).

4.2. Sud nije provodio dokaz saslušanjem predloženog svjedoka Damira Marčinka s obzirom na to da je uvidom u Jedinostveni registar osoba RH (MUP) utvrdio da je on preminuo 21. kolovoza 2023.

4.3. Kako je tijekom postupka došlo do izmjene raspravnog suca sud je dokazni postupak obnovio čitanjem spisa i priležeće dokumentacije, a u smislu odredbe čl. 315. st. 3. ZPP.

5. Ocjenjujući rezultate svih provedenih dokaza, a sukladno odredbi čl. 8 ZPP-a, sud je ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim, dok je prigovor tuženika istaknut radi prebijanja ocijenio neosnovanim.

6. Predmet spora je zahtjev da sud utvrdi ništetnim odredbe Ugovora o financijskom leasingu motornog vozila HR/0174259-B (dalje: Ugovor), kojima je ugovorena otplata vezana za tečaj CHF, te isplata preplaćenih iznosa obroka zbog povećanja tečaja CHF.

7. Između stranaka nije sporno da je 2. lipnja 2006. sklopljen Ugovor iz čijeg sadržaja proizlazi da je predmet ugovora financiranje troškova kupnje vozila te da se sve novčane obveze koje proizlaze iz tog Ugovora, ako su izražene u CHF, ispunjavaju plaćanjem u kunama prema srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja.

8. Sporno je među strankama da li se radi o nepoštenim ugovornim odredbama kojima je povrijeđeno potrošačko pravo, kao i to koliko iznosi razlika s osnova iznosa obračunatih prema višem tečaju CHF od tečaja koji je bio u trenutku sklapanja

Ugovora. Također, sporno je i to je li potraživanje tužitelja u zastari te ima li tužitelj status potrošača.

9. Na pravni odnos stranaka primjenjuje se Zakon o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj 96/03. – dalje: ZZP/03) i Zakon o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23. – dalje: ZOO/05). uzimajući u obzir datum sklapanja ugovora.

10. Radi utvrđivanja okolnosti sklapanja ugovora sud je saslušao tužitelja iz čijeg iskaza proizlazi da su ga u Autokući Opel uputili u Hypo leasing Kroatien d.o.o. navodeći da sa tom leasing kućom surađuje autokuća. Auto mu je bio potreban te ga je koristio u osobne svrhe. Kada je došao u Hypo leasing tamo su mu djelatnici rekli da je za njega najpovoljnija opcija ugovor u švicarskim francima, te mu nisu niti govorili o drugim valutama. Navodi da ga nitko nije upozorio da bi rata kredita mogla značajno rasti. Navodi da nije znao da će rata kredita ovisiti o promjeni tečaja te da nije pitao na koji način će se računati mjesečni obroci i rate.

11. Sud prihvaća navedeni iskaz jer ga ocjenjuje istinitim, uvjerljivim i logičnim. Iz iskaza proizlazi da je osobni automobil kupljen za osobne potrebe te da je u Auto-kući ponuđena mogućnost upravo predmetnog ugovornog odnosa. Također sud prihvaća da nije vođeno pregovaranje oko uvjeta financiranja te da djelatnici tuženika nisu upozorili tužitelj na potencijalne opasnosti ugovaranja valutne klauzule u valuti CHF.

12. U odnosu na prigovor tuženika da tužitelj nema svojstvo potrošača, jer da to svojstvo nije dokazao, valja reći da iz iskaza proizlazi da je osobni automobil kupljen za osobne potrebe, a koja tvrdnja ničim nije dovedena u sumnju. Pritom je na tuženiku, kao trgovcu teret dokaza činjenice da tužitelj nema svojstvo potrošača, a sud smatra da takve posebne okolnosti tuženik nije dokazao (ovakvo pravno shvaćanje zauzeo je Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-18/2018 od 26. svibnja 2020.).

13. Dakle, ovaj sud smatra utvrđenim da tužitelj ima položaj potrošača, jer je predmet ugovornog odnosa financiranje kupovine osobnog automobila koji je korišten za osobne potrebe tužitelja.

14. Člankom 81. Zakona o zaštiti potrošača propisano je: (1) Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. (2) Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. (3) Činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca. (4) Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

15. Dakle, na tuženiku je teret dokazivanja da je s tužiteljem pojedinačno pregovarao o predmetnoj odredbi Ugovora o kreditu i Općih uvjeta, a sve sukladno članku 81. stavak 4. Zakona o zaštiti potrošača.

16. Iz iskaza tužitelja proizlazi da ništa nije rečeno o rizičnosti valute CHF, iz čega onda slijedi da od strane tuženika nisu pružene potpune i jasne informaciju o rizicima ugovaranja plaćanja vozila vezanog uz tečaj CHF, niti o mogućnosti rasta tečaja u toj mjeri da značajno opterećuje plaćanja. Osim toga, iz predmetnih odredbi Ugovora proizlazi da se radi o standardnoj stipulaciji ugovora, sastavljenoj unaprijed od strane tuženika, bez mogućnosti bilo kakvog pregovaranja.

17. Slijedom navedenoga, ovaj sud zaključuje da se o odredbama koje su sadržane u navedenom tipskom i od tuženika unaprijed pripremljenom Ugovoru, po prirodi stvari i ne može pojedinačno pregovarati, a što znači da se nije moglo niti pojedinačno pregovarati o spornim odredbama Ugovora.

18. U okviru te ocjene, potrebno je, u skladu s člankom 81. stavkom 1. ZZP/03, ispitati moguće nepoštovanje načela savjesnosti i poštenja i postojanje eventualne značajne neravnoteže na štetu potrošača. Prilikom ocjene je li sporna ugovorna odredba poštena, sud je uz primjenu članka 83. ZZP/03 uzeo u obzir narav usluge na koju se ugovor odnosi (predmet ugovora) u vrijeme kad je ugovor sklopljen, sve popratne okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora i sve ostale odredbe tog ugovora.

19. Kada je riječ o pitanju je li poštovano načelo savjesnosti i poštenja iz članka 81. stavak 1. ZZP/03, odlučno je ocijeniti bi li tuženik, pod uvjetom da je na pošten i pravedan način poslovao, mogao razumno očekivati da bi predmetna ugovorna odredba bila prihvaćena da se o njoj pojedinačno pregovaralo.

20. Direktivom 93/13 EEZ od 5. travnja 1993. određeno je da zaštita potrošača od nepoštenih ugovornih odredbi ukazuje na podređen položaj potrošača jer nemaju mogućnost pregovaranja o općim uvjetima poslovanja banke. Prema presudi Europskog suda pravde od 30. travnja 2014. u predmetu broj C-26/13 navodi se da članak 4. stavak 2. Direktive 93/13 (koji iz testa poštenosti isključuje odredbe koje definiraju glavni predmet ugovora i adekvatnost cijene, pod uvjetom da su izražene jasnim i razumljivim jezikom) treba tumačiti na način da ugovorna odredba potrošaču ne mora biti samo gramatički razumljiva.

21. Imajući u vidu da je prosječnom potrošaču u Republici Hrvatskoj pojam valutne klauzule poznat, jer je u Republici Hrvatskoj valutna klauzula dopuštena i često se koristi, za zaključiti da je prosječnom potrošaču iz tih odredaba bilo i jasno pa prema tome i razumljivo da iznos glavnice ovisi o tečaju švicarskog franka prema kuni.

22. Međutim, prema tumačenju članka 4. stavka 2. Direktive 93/13/EEZ od strane Suda Europske unije (u presudi Europskog suda pravde od 30. travnja 2014. u predmetu poslovni broj C-26/13), propuštanje davanja odgovarajućih informacija potrošačima u predugovornoj fazi čini ugovorne odredbe o kojima se nije pojedinačno pregovaralo nerazumljivima pa one podliježu testu poštenosti, u ovom postupku potrebno je utvrditi i činjenicu je li tuženik predočio tužitelju informacije koje sadrže točne, nedvosmislene, jasne i razumljive kriterije, na temelju kojih bi prosječni potrošač, koji ne raspolaže stručnim znanjima i kojem je institut valutne klauzule poznat samo načelno, mogao

razumjeti i predvidjeti ekonomske posljedice koje za njega proizlaze iz ugovaranja valutne klauzule u švicarskim francima.

22. Prosječni potrošač u Republici Hrvatskoj u vrijeme kad su sklapani ugovori koji sadrže odredbe koje su predmet ovog spora nije znao da je uz valutnu klauzulu u švicarskim francima vezan rizik „valute utočišta“ koji ne postoji kod valutne klauzule u eurima, pa tako nije znao niti da je, jer je to bitno za donošenje informirane odluke o sklapanju ugovora koji sadrži sporne odredbe, trebao biti o tome obaviješten. Zbog toga prosječnom potrošaču odredba kojom se rata kredita veže za valutu švicarski franak, iako mu je pojam valutne klauzule u osnovi jasan, nije razumljiva.

23. Budući da navedena odredba prosječnom potrošaču nije razumljiva, imajući u vidu i da se o njoj nije pojedinačno pregovaralo, ima mjesta ispitivanju njezine (ne)poštenosti, u smislu utvrđenja je li eventualni propust obavještavanja bio počinjen u dobroj vjeri ili suprotno načelu savjesnosti i poštenja, te je li sklapanjem ugovora čiji su sastavni dio odredbe o valutnoj klauzuli u CHF stvorena značajna neravnoteža između ugovornih strana na štetu potrošača.

24. Sustav zaštite potrošača uspostavljen Direktivom 93/13 temelji se na ideji da se potrošač, zbog činjenice da nije utjecao na sadržaj budućeg ugovora, nalazi u slabijem položaju u odnosu na trgovca, kako u pogledu pregovaračke snage, tako i u pogledu razine obaviještenosti i položaja koji vodi do pristanka na uvjete koje je prethodno sastavio trgovac kao poslovni subjekt bez mogućnosti utjecaja potrošača na njihov sadržaj (osobito u Presudi Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid, C-484/08, EU:C:2010:309, t. 27).

25. Priroda i specifičnosti valute švicarski nije poznata prosječnom potrošaču koji ne raspolaže stručnim znanjem, pa potrošač nije i ne može biti svjestan rizika kojeg preuzima. Stoga je i sama nerazumljivost ugovornih odredaba kojima se glavnica veže za CHF prema ocjeni ovog suda ozbiljan uzrok značajne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača i to protivno načelu savjesnosti i poštenja.

26. Neravnoteža između prava i obaveza stranaka ne nastaje ostvarenjem postojećeg rizika, niti prestaje pod utjecajem sniženja tečaja CHF, nego nastaje već samim sklapanjem ugovora koji sadrži predmetne ugovorne odredbe o kojima se nije pojedinačno pregovaralo, a kojima je pojedini potrošač taj rizik preuzeo na sebe, ne znajući za njega jer o tome nije bio informiran. I da tečaj CHF stvarno nije narastao, neravnoteža koja je prouzročena predmetnim ugovornim odredbama u tipskim formularnim ugovorima koje je sastavio tuženik, unaprijed, bez pojedinačnog pregovaranja, postojala bi. Neravnotežu nisu prouzročile ni promjena tečaja valute švicarski franak ni promjena kamatne stope, nego ugovorne odredbe.

27. Stoga je tužitelju trebalo na temelju jasnih i razumljivih kriterija objasniti odredbu o valutnoj klauzuli kako bi bilo moguće predvidjeti posljedice koje iz toga ugovora proizlaze, a što podrazumijeva i predmetne odredbe Ugovora o kojima nije bilo moguće pregovarati. S tim u vezi, radi se o znatnoj neravnoteži u pravima i obvezama između stranaka i to na štetu tužitelja, jer načelo savjesnosti i poštenja općenito znači da su svi sudionici u postupku obveznih odnosa, kao u konkretnom slučaju, dužni

međusobno postupati obzirno i uvažavati interese obje strana, vodeći pri tome računa o smislu i svrsi obveznih odnosa.

28. Tijekom postupka nije utvrđeno da je jasno i potpuno objašnjena odredba o valutnoj klauzuli zbog čega za potrošača nije bilo moguće predvidjeti posljedice ugovaranja takve odredbe.

29. Slijedom navedenoga, ovaj sud smatra da su ništave odredbe Ugovora prema kojima je ugovoreno plaćanje novčanih obveza u valuti CHF u protuvrijednosti u kunama na dan uplate. Naime, ovakvim uređenjem plaćanje se veže za tečaj, a tužitelj u trenutku sklapanja Ugovora nije bio u potpunosti informiran o mogućnosti promjene toga tečaja i rizicima ugovaranja valutne klauzule.

30. Kako je ugovor ništav u dijelu u kojem je ugovorena valutna klauzula, to se ta odredba među strankama ne može primijeniti i tuženik nije imao pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takve ugovorne odredbe, slijedom čega je sukladno čl. 1111. ZOO-a tuženik dužan vratiti sve što je primio po osnovama koje su utvrđene ništavim. Dakle, tužitelj ima pravo na isplatu preplaćenih iznosa i to kao razliku između iznosa kojeg je tužitelj platio na temelju obračuna promjene tečaja CHF i iznosa obračunatog prema tečaju CHF u trenutku sklapanja Ugovora.

31. U odnosu na visinu potraživanja provedeno je vještačenje po Centru za financijska vještačenja d.o.o. Na temelju navedenog nalaza i mišljenja utvrđeno je, pod pretpostavkom da se tijekom razdoblje otplate vezane uz valutu CHF nije mogao mijenjati tečaj, da ukupan iznos preplata, uzevši u obzir rast mjesečnih leasing obroka zbog rasta tečaja u odnosu na tečaj koji je vrijedio na dan isplate, u razdoblju otplate iznosi 681,79 EUR s pripadajućim zateznim kamatama od svake mjesečne uplate do isplate. Također, vještačenjem je utvrđeno kako ukupan iznos koji je tužitelj manje platio zbog pada tečaja u odnosu na tečaj koji je vrijedio na dan isplate ukupno iznosi 138,61 EUR.

32. Tužitelj nije imao prigovora na nalaz i mišljenje vještakinje, dok je tuženik prigovorio da mjesečne rate nisu zatvorene iz jedne, već iz više uplata te da je prilikom izračuna preplate trebalo uzeti tečaj na dan sklapanja Ugovora, a ne tečaj na dan isplate.

33. Vještakinja se očitovala na navedene prigovore te je navela kako je postupila po zadatku suda, tj. da je uzela u obzir tečaj koji je vrijedio na dan isplate te je navela da se anuitet sastoji od glavnice i kamate, a isti je podmiren onog trenutka kada je podmiren i iznos kamata u anuitetu, kao i glavnice u anuitetu.

34. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka smatrajući da je dan stručno, jasno i obrazloženo. Naime, metodologija izračuna temelji se na utvrđenju da su ništave ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli vezanoj za tečaj CHF jer se radilo o odredbama o kojima se nije pregovaralo, što znači da se primjenjuje početno ugovoreni tečaj u trenutku isplate kredita. Samim time riječ je o pravnom pitanju te je vještak nalaz i mišljenje i napravio prema zadatku suda, dok tuženik i nije imao prigovora na matematički izračun. Također, valja potvrditi i stav vještaka da se anuitet sastoji od glavnice i kamate, a isti je podmiren onog trenutka kada je podmiren i iznos kamata u anuitetu, kao i glavnice u anuitetu.

35. Slijedom navedenog, a kako je tužbeni zahtjev na isplatu bio po visini identičan nalazu vještaka, to je isti valjalo prihvatiti i presuditi kao u točki II izreke presude.

36. Na svaki preplaćeni mjesečni iznos tužitelju pripadaju zatezne sukladno članku 29. ZOO-a i to od dana kada su izvršene pojedine uplate, a kako to proizlazi iz nalaza i mišljenja vještaka. Naime, tuženik je bio nesavjestan od trenutka kada je primio svaku pojedinu uplatu, pa je tuženik dužan kamate platiti od dana plaćanja svakog pojedinog iznosa.

37. Visina stope zakonske zatezne kamate dosuđena je sukladno članku 29. stavak 2. ZOO-a.

38. Neosnovan je prigovor zastare, jer se pravo na isticanje ništavosti ne gasi, pa ne može zastarjeti zahtjev tužiteljice kojim traži utvrđenje ništavosti dijela odredbi Ugovora.

39. U odnosu na zahtjev za isplatu ističe se da se radi o restitucijskom zahtjevu te je na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 30. siječnja 2020. zauzeto pravno shvaćanje broj: Su-IV-47/2020 prema kojem zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva, prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništavog ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništavost ugovora ili pojedinih njegovih odredbi, a što je u konkretnom slučaju donošenjem ove presude, slijedom čega ni za taj dio nije nastupila zastara.

40. U odnosu na istaknuti prigovor radi prebijanja tražbine tuženika s osnove manje plaćenih anuiteta u visini 138,61 EUR s pripadajućim zateznim kamatama, valja reći da u slučaju utvrđenja ništetnosti dijela ugovora za obje strane nastaju pravne posljedice ništetnosti u pogledu obveze restitucije odnosno povrata primljenog na osnovi ništetnog ugovora kao i odgovornost za nastalu štetu. Međutim, tužitelj na osnovi ništetne odredbe o valutnoj klauzuli ništa nije primio pa da bi bio u obvezi vratiti tuženiku. S druge strane, ukoliko se manje plaćeni iznosi anuiteta potražuju kao naknada štete valja reći da odgovornost za štetu u slučaju ništetnosti ugovora tereti onu stranu koja je kriva za njegovo sklapanje, što je u konkretnom slučaju tuženik, koji je, kao financijska institucija čija je osnovna funkcija pružati usluge u vezi s izdavanjem kredita, svakako bio upoznat s mogućnošću pada tečaja CHF, slijedom čega nema mjesta primjeni odredaba čl. 323. st. 1. i 2. ZOO-a. Prema tome, sud je utvrdio da ne postoji tražbina tuženika istaknuta radi prebijanja pa je sukladno odredbi čl. 338. st. 3. ZPP-a odlučio kao pod točkom III. izreke presude.

41. Zaključno, u odnosu na navode tuženika iz podneska od 18. svibnja 2026., a u kojem navodi statusne promjene kroz koje je tuženik prošao, valja reći da plan podjele ne može isključiti solidarnu odgovornost sudionika podjele prema vjerovnicima za obveze nastale prije upisa, a sve prema odredbi čl. 550. o Zakona o trgovačkim društvima kojom je propisano da za sve obveze društva koje se dijeli, a koje su nastale do upisa podjele u sudski registar odgovaraju, zajedno s onim društvom na koje je ta obveza prešla suglasno planu podjele, sva ostala društva koja su sudjelovala u podjeli, i to kao solidarni dužnici, ograničeno, do iznosa vrijednosti imovine koja je prešla na svakog od njih suglasno planu podjele, umanjeno za obveze koje su pojedinome društvu dodijeljene suglasno planu podjele. Slijedom navedenog, s obzirom na to da

je plan podjele napravljen 30. siječnja 2026., tuženik i dalje odgovara tužitelju za ispunjene utužene tražbine.

42. Odluka o parničnom trošku donesena je na temelju odredbe čl. 154. st. 5. i 155. ZPP u skladu s vrijednosti predmeta spora od 1.327,22 eura te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/23, dalje Tarifa). Tužitelj je u cijelosti uspio u ovome sporu pa mu je tuženik dužan naknaditi sve troškove parničnog postupka. Zato mu je dosuđena naknada koja se odnosi na: sastav tužbe (Tbr. 7/1) 100 bodova, sastav podnesaka od 15.9.2023. i 8.11.2024. (Tbr. 8/1) po 100 bodova i zastupanje na ročištima održanim 9.7.2024., 26.11.2024. i 9.6.2026. (tbr. 9/1) po 100 bodova, ukupno 600 bodova odnosno 1.200,00 eura. Tom iznosu pridodan je PDV u iznosu od 300,00 eura, predujam za vještačenje od 300,00 eura, kao i trošak plaćene sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 26,55 eura i zatražene sudske pristojbe na presudu u iznosu od 53,08 eura. Slijedom navedenog, ukupan trošak tužitelja iznosi 1.879,63 eura, sve primjenom Tarife, Zakona i tarife sudskih pristojbi te čl. 155 ZPP-a.

43. Na tako utvrđeni trošak tužitelju pripada zatezna kamata od dana donošenja odluke po stopi čl. 29 ZOO-a jer trošak ima značaj glavnice, pa obveza tuženika na naknadu tog troška dopijeva s danom donošenja presude kao ovršne isprave, sve u smislu čl. 30 st. 3 Ovršnog zakona.

44. U odnosu na zahtjev tuženika za naknadom parničnog troška u odnosu na povučeni dio valja reći da bi tuženiku pripadalo pravo na naknadu troškova koje je imao u vezi povučenog dijela tužbenog zahtjeva neovisno o uspjehu u sporu, ali samo u slučaju ako bi troškovi izračunati prema vrijednosti predmeta spora ranijeg zahtjeva bili veći od troškova izračunatih prema vrijednosti smanjenog tužbenog zahtjeva (tako VSRH u Rev 2603/11 od 19. veljače 2013. i dr.), što u ovom parničnom postupku nije slučaj, odnosno tuženiku zbog toga nisu nastali posebni troškovi, a koji bi u konkretnom slučaju opravdavali primjenu odredbe čl. 158. st. 1. ZPP-a.

U Zagrebu 7. srpnja 2026.

Sudac:

IVAN BEŠLIĆ



Elektronički potpisano: 07.07.2026T12:32:47 (UTC:2026-07-07T10:32:47Z)

Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>

Broj zapisa: fc4bcf0e-5558-42bd-b660-b6d85ce47430

Općinski građanski sud u Zagrebu



Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi ovome sudu pisanim putem, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

- tužitelj po pun.
- tuženik po pun.

Broj zapisa: **9-3088a-673ab**

Kontrolni broj: **04cf6-dfeb8-7d3fb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.**

REKAPITULACIJA OBRAČUNA ZATEZNIH KAMATA

Presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-2626/2023, točka II. izreke
Obračun sa stanjem na dan 13.07.2026.

Rb.	Glavnica (EUR)	Kamata teče od	Broj dana	Zatezna kamata (EUR)	Ukupno (EUR)
1	0,05 EUR	05.09.2006	7251	0,09 EUR	0,14 EUR
2	0,16 EUR	02.10.2006	7224	0,30 EUR	0,46 EUR
3	4,69 EUR	07.11.2008	6457	7,36 EUR	12,05 EUR
4	9,79 EUR	12.01.2009	6391	15,12 EUR	24,91 EUR
5	13,18 EUR	14.02.2009	6358	20,19 EUR	33,37 EUR
6	7,90 EUR	14.03.2009	6330	12,02 EUR	19,92 EUR
7	9,15 EUR	17.04.2009	6296	13,80 EUR	22,95 EUR
8	9,19 EUR	19.05.2009	6264	13,75 EUR	22,94 EUR
9	5,21 EUR	27.06.2009	6225	7,72 EUR	12,93 EUR
10	7,49 EUR	22.07.2009	6200	11,02 EUR	18,51 EUR
11	8,16 EUR	04.09.2009	6156	11,87 EUR	20,03 EUR
12	6,18 EUR	02.10.2009	6128	8,92 EUR	15,10 EUR
13	5,44 EUR	26.10.2009	6104	7,80 EUR	13,24 EUR
14	6,76 EUR	16.12.2009	6053	9,56 EUR	16,32 EUR
15	7,83 EUR	18.12.2009	6051	11,07 EUR	18,90 EUR
16	12,54 EUR	01.03.2010	5978	17,38 EUR	29,92 EUR
17	12,56 EUR	08.03.2010	5971	17,38 EUR	29,94 EUR
18	12,56 EUR	08.03.2010	5971	17,38 EUR	29,94 EUR
19	15,99 EUR	20.04.2010	5928	21,86 EUR	37,85 EUR
20	18,79 EUR	04.06.2010	5883	25,36 EUR	44,15 EUR
21	28,15 EUR	07.07.2010	5850	37,64 EUR	65,79 EUR
22	23,57 EUR	06.08.2010	5820	31,24 EUR	54,81 EUR
23	36,33 EUR	28.08.2010	5798	47,85 EUR	84,18 EUR
24	36,33 EUR	28.08.2010	5798	47,85 EUR	84,18 EUR
25	32,19 EUR	01.10.2010	5764	41,98 EUR	74,17 EUR
26	31,24 EUR	09.11.2010	5725	40,27 EUR	71,51 EUR
27	44,10 EUR	16.12.2010	5688	56,22 EUR	100,32 EUR
28	44,03 EUR	14.01.2011	5659	55,64 EUR	99,67 EUR
29	43,85 EUR	28.02.2011	5614	54,66 EUR	98,51 EUR
30	37,95 EUR	06.04.2011	5577	46,77 EUR	84,72 EUR
31	36,95 EUR	12.04.2011	5571	45,45 EUR	82,40 EUR
32	55,57 EUR	08.06.2011	5514	67,14 EUR	122,71 EUR
33	57,91 EUR	14.06.2011	5508	69,83 EUR	127,74 EUR
UKUPNO	681,79 EUR			892,49 EUR	1.574,28 EUR

SAŽETAK

Glavnica 681,79 EUR
Zatezna kamata do 13.07.2026. 892,49 EUR
SVEUKUPNO ZA NAPLATU 1.574,28 EUR

Zaujak Dugan 00,
Z a g r e b



R 10132 ZAGREB
RG 77 544 484 6 HR



FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSIK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU DOKUMENTACIJE
Z A G R E B 1

30-07-2026

PREDSTECAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA

UP. BROJ

08-2011
NV

1649

FINA

UL GRADA

10 000

4 ZA PREDST
POSTUPAK